

Maar 't heeft niet moeten zijn, goddank, want Windekind
Zodra hij had gezien hoe blij en welgezind
U 't monsters huis verliet, gehaast om weer te komen,
600 is in gestrekte vlucht u snel vooruit gevlogen
en liet aan al het kruid de blijde boodschap horen:
het monster is bekeerd, de vrede werd gesloten.
Zo komt het dat u reeds op bermen langs de wegen
verrast werd door 't gejuich van 't kruid u zo genegen.”
605 Reinette lachtte eens, hoe kon zij niet vermoeden
dat Windekind haar 't gras zou maaien voor de voeten.
Intussen stond het volk geschaard rondom haar troon,
toen stond Reinette op en sprak op kalme toon:
“Heb dank, mijn dierbaar volk, voor al uw lof en eer,
610 maar prijs vooral de Schepper, dat is onsz' Opperheer.
Ik heb alleen mijn plicht als Koningin gedaan
met Blauwe Korenbloem en Engelwortel saam.
Het monster en zijn vrouw die kracht aan schoonheid paren,
algaauw hun haat en nijd voor 't nietig kruid vergaten,
615 ervarend dat ook 't kruid bezat geheime krachten,
waarvan het mensdom niets dan zegen mocht verwachten.
Nu kunt u allen weer gerust naar huis toe keren,
want niemand zal nu nog uw rust en vrijheid deren.
Vergeten zij ook niet diegene die zijn leven
620 voor 't heil van 't kruidenvolk als offer heeft gegeven.
Ik wens u goede vaart, maar blijft in 't hart bewaren
dat goedheid is en blijft ons enig heilzaam wapen.”

“Leef lang nog, Koningin, nog vele, vele jaren,
uw goedheid was voor ons een enig heilzaam wapen”,
625 zo zong het kruidenvolk terwijl het afscheid wuifde
naar haar, de Koningin, de hoedster aller kruiden.

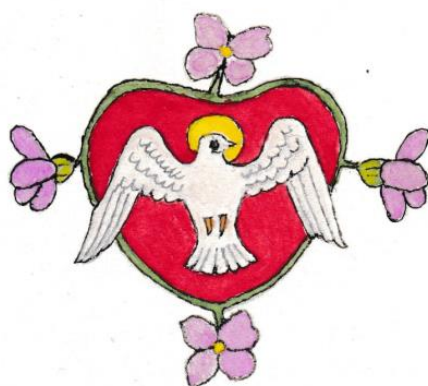
Pinksterbloem

Cardamine pratensis

2

*Plast de regen in de wei,
is de avondstond nabij,
neig ik dan mijn witte kroon,
keer ze naar de grond en droom.
Schoon het nat mijn wortel voedt,
toch verkies ik zonnegloed:
eerst in gouden zonneschijn
recht ik fier mijn bloempjes klein.
Bleekpaars verft zich nu mijn krone,
lieflijk als een Pinksterschone,
op mijn voet en stengel saam
erg gevind mijn blaadjes staan
met hun lichtgroen pakje aan.*

*Pluk mijn plantje eer het gras
in de wei tot hooiberg wast.
Neemt de boer de zeis ter hand,
kom dan vlug en vul uw mand.
Schrik niet als ge bij het plukken
troesjes schuim mijn blad ziet smukken:
een cicade met haar vocht
regelmatig mij bezocht.
Blad en bloem zijn u een zegen,
lossen snel gespannen zenen,
ook als waterzucht u deert
en uw hart soms kracht ontbeert,
met mijn kruid is 't gauw gekeerd.*

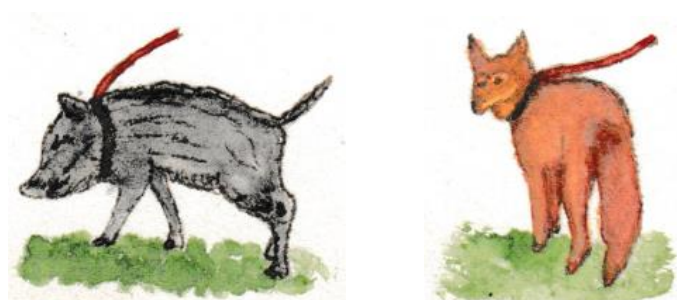
Wederik (de Basterd -)

Lysimachia vulgaris

4

*Basterd is geen edel woord,
ach, waarom mij zo genoemd!
Sedert Eva werd bekoord
tal van kruiden zijn verdoemd.
Eens was ik een sierlijk kruid,
rijk aan ongehoorde machten,
door de val van Adams bruid*

*word ik week en zonder krachten.
Eertijds kon ik 't wild der wouden
door mijn sap, in wijn gezoden,
eeuwig aan de leiband houden:
rust verschaft' ik mens en goden.
In mijn vruchtdoos zit mijn kruim:
kleine zaadjes met een pluim.*

